

Anna Barłowska

Otałęż, gm. Czermin, woj. rzeszowskie. Stanowisko 1

Informator Archeologiczny : badania 20, 100

1986

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Przekopano 213 m² odkrywając 41 grobów ciałopalnych, jamowych i popielnicowych oraz dwa obiekty związane z cmentarzyskiem.

Najstarszy grób pochodzi z fazy A2. Wyposażony był, między innymi w zapinkę typu K.Z grobów z fazy A3 pochodzą zapinki typu M i O, a także importowana zapinka brązowa A241. Broń reprezentują groty /w tym jeden zdobiony/ i umbo typu 6 wg Bohnsacka.

Brak grobów datowanych pewnie na fazę B1, ale luźno znaleziony fragment zapinki A238 świadczy o użytkowaniu cmentarzyska również w tym czasie. Z grobów datowanych na fazę C2 pochodzą brązowe zapinki oczkowe wale serit pruskiej i zapinki V grupy Almgrena. Broń reprezentują groty, imacz z profilowanymi płytkami i imacz z trapezowatymi płytkami, umbo typu 6 i 7b wg Jahna oraz ostrogi. Najciekawszym znaleziskiem jest szklany puchar typu E185 znaleziony w grobie razem z sestercem Hadriana.

Najpóźniejszym zabytkiem jest znaleziony luźno szklany paciorek szlakitowany typu 183 wg M. Mączyńskiej - Tempelmann datowany na schyłek fazy B2 i fazę C1.

Materiały zostały złożone w PMA.

Badania będą kontynuowane.

ODRY, gm. Czerak
woj. bydgoskie
Stanowisko 1

Uniwersytet Łódzki
Katedra Archeologii

Badania prowadził dr Tadeusz Grabarczyk, mgr Beata Górska-Grabarczyk oraz dr Elżbieta Grzelakowska /autorka sprawozdania/. Finansował WKZ w Bydgoszczy oraz Uniwersytet Łódzki. Dwa dniasty drugi sezon badań, Cmentarzysko płaskie i kurhanowe kultury wielbarskiej z II i III w. n. e.

Badaniami objęto obszar 250 m². Natrafiono na 14 grobów /nr 536 do 543/. Reprezentowały one różny typ obrządku pogrzebowego. Wyróżniono 11 grobów szkieletowych /z tego dwa dziecięce, a w trzech przypadkach zachowały się ślady trumien/ i 3 groby ciałopalne /jeden popielnicowy i dwa jamowe/.

Wyposażenie stanowiły elementy stroju i ozdoby /sprzączki, fibule, bransolety, paciorki/, przęśliki i przystawki.

Niektóre z grobów były zaznaczone na powierzchni stielami, a w jamie jednego z grobów szkieletowych natrafiono na dwa kamienie żaren nieckowatych.

Zespoły datowane na fazy B₂/C₁ oraz C₁.

Prace będą kontynuowane.

OTAŁĘŻ, gm. Czermin
woj. rzeszowskie
Stanowisko 1

Muzeum Okręgowe
w Rzeszowie

Badania prowadziła mgr Anna Barłowska. Finansowało Muzeum Okręgowe w Rzeszowie. Piąty sezon badań. Osada kultury przeworskiej.

Stanowisko położone jest na wydmie płaszczystej, najwyższej w okolicy /165,2 m n. p. m. /, w odległości ok. 700 m od prawego koryta Wisły, w południowo-wschodniej części wsi.

Odkryte zostało w 1980 r. przez M. Cabaleką. Już wówczas w znacznym stopniu było zniszczone przez eksplorację plasku. W latach 1962-1964 i 1966 A. Barłowska prowadziła badania ratownicze południowej części osady, wówczas najbardziej narażonej na zniszczenie. W tym czasie uzyskano bardzo liczny i wartościowy materiał zabytkowy /m.in. fibule, denary rzymskie/.

Prace w 1986 r. rozpoczęto od oczyszczenia zniszczonego profilu płaskowidła długości ok. 70 m w północnej części stanowiska. W profilu tym zarejestrowano warstwę kulturową o miąższości ok. 40 cm oraz dwa częściowo zniszczone obiekty, które wyeksplorowano. W jednym z nich znajdowało się palenisko, obydwa były pozostałościami budynków słupowych, o czym świadczą ślady posłupowe w regularnym układzie.

Uzyskano głównie materiał ceramiczny, w tym z naczyń garnkowych a także z naczyń wazowatych ostroprofilowanych o czarnej biuśczonej powierzchni. Ponadto kilka fragmentów przedmiotów żelaznych /w tym noża i szpili albo szydła/, dwa fragmenty naczyń szklanych /w tym zdobione ornamentyką sielową/, 4 przęśliki gliniane, żużel żelazny, kości zwierzęce.

Chronologię na podstawie poprzednich wyników badań /ceramika, fibule/ a także ostatnich /ceramika, szlako/ określa się na schyłek wczesnego okresu rzymskiego i wczesną fazę późnego okresu rzymskiego. Materiały i dokumentację z badań złożono w Muzeum Okręgowym w Rzeszowie. Przewiduje się kontynuację badań.